

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 1. Academia Parisiensis & Bononiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

DISSERTATIO V.
IN
HISTORIAM
ECCLESIASTICAM.

Divinæ Providentiæ ad conservan-
dam sua in Ecclesia sanam do-
ctrinam ultima per tempora serviit
inter alia institutio Academiarum, si-
ve Universitatum, quæ titulo tam ma-
gnifico non ante initium Sæculi XIII.
donatæ sunt, quamvis aliquæ jam for-
matae propemodum essent sub simpli-
ci scholarum nomine. *Latinarum Diss. 3. n. 21.*
Hist. Ecclesiast. Tom. XX. A suc-

I.
Academia
Parisiensis &
Bononiensis.

successionem usque ad finem sæculi X. Dissertatione tertia indicavi. Remensis tunc erat celeberrima, qualis per totum sæculum sequens permansit, & in Divo Brunone præcipuum suum habuit ornamentum. Eo referri possunt Roscelinus Compendiensis, ac illustres duo fratres Anselmus & Radulphus Laudunenses, quia in provincia Remensi docebant literas.

Hist. Lib.
LVII. n. 31.

Schola Parisiensis a fine sæculi X. inclaruit, ut legitur in Vita S. Abbonis Floriacensis, qui Musis operam ibi navavit: & forsitan commoratio nostrorum Regum, qui tunc Parisiis sedem suam fixerant, ad attrahendos illuc egregios Magistros haud parum contulit. Hujus scholæ fama magnum cepit incrementum ineunte sæculo XII. sub Guilielmo* Camposio ac discipulis ejus, qui juventutem ad S. Victoris erudiebant. Eodem tempore delatus Lutetiam Petrus Abailardus humaniora & Philosophiam Aristotelicam tradendo ingentem in existimationem venit: Albericus

* de Champeaux.

Lib. LXVI.
n. 22.

ricus quoque Remensis ibidem con-
scendit cathedram, & dialecticos om-
nes nominis celebritate superavit,
quamvis sectæ Nominalium, cujus au-
thor Roscelinus fuerat, adhæreret.

Sed præcipuum scholæ Parisiensis *Lib. LXX.*
lumen Petrus Lombardus Pontifex *n. 34.*

fuit, quem suus sententiarum Liber,
circa dimidium sæculi XII compo-
situs, tam clarum reddidit. Is tan-
quam corpus Theologiæ perfectissi-
mum, ut publice prælegeretur, ele-
ctus est præ tot aliis ejusmodi col-
lectionibus, quas sub idem tempus
Hildeburtus Archiepiscopus Turo-
nensis, Cardinalis Robertus Pullus,
Rupertus Abbas, & Hugo a S. Vi-
ctore in lucem ediderant.

Sic inter eos, qui Canones colle- *Ibid. n. 28.*

gerunt, orbi litterato nemo se proba-
vit magis, quam Gratianus monachus,
cujus opus eadem ætate Bononiæ
in Italia exaratum illius scholæ fa-
mam, jam per Legum Romanarum
studia viginti abhinc annis renovata
nobilem, auxisse videtur. Nam ve-

rissimile est, ejus rei causa Longo- *Lib. LXX.*
n. 18.

A 2 bardiam

Spicil. tom.
2. p. 336.

Lib. 38.
n. 34.

bardiam e longinquo petitam fuisse exempli gratia inter alios ab Arnol-
do Pontifice Lexoviensi. Et anno
1220 Honorius Romanus Pontifex
in diplomate quodam memorabat,
Bononiam ob cultum Musarum per
omnem terram celebrari laudibus.
Notandum etiam, Magistrum Sen-
tentiarum Novaria, & jam antea Lan-
francum Archiepiscopum Cantua-
riensem Ticino venisse: id quod in
Longobardia successionem Theologo-
rum æque ac Jurisperitorum nobis
indicat. Et vero antiquissimæ duæ
Academiæ, quas sciam, sunt Parisien-
sis & Bononiensis: vocatæque sunt
Universitates, ut constaret, eas com-
plecti omnia, & in una eademque ur-
be doceri quaslibet artes liberales,
ac scientias, quas addiscendi cupidis
diversa prius loca adeunda erant.

II.
Utilitas Aca-
demiarum.

Hæc institutio maximum Eccle-
siæ emolumentum attulit. Docto-
res optime gnari, certa in urbe oc-
cupationem ac laborum mercedem
se nacturos esse, veniebant ultro do-
micilium ibi collocaturi: litterarum
studio-